

[Rahbæk Møller]

overhovedet har råd til skattelettelser. I åbningstalen sagde statsministeren, at vi nu skulle til at holde fast. Udtrykket gav anledning til en del spekulation såvel i Folketinget som i offentligheden. Ud fra statsministerens hidtidige adfærdsmønster kunne det forstås således, at statsministeren agtede at holde godt fast i taburetten. Jeg vil vælge at forstå udtrykket i den forstand, som f.eks. nationalbankdirektør Hoffmeyer bruger det, nemlig at der ikke skal slækkes på den økonomiske politik, før der er økonomisk grundlag for det.

I den forstand er vi enige med statsministeren, men det, regeringen foreslår, er det stik modsatte: at hente 9,6 mia. kr. fortrinsvis hos erhvervslivet og bruge dem til indkomstskattelettelser er en svækkelse af den økonomiske politik, og transaktionen vil forringe betalingsbalancen med mindst 3 mia. kr. Det er der intet grundlag for, så længe vi fortsat har underskud over for udlandet.

Derfor kan SF kun støtte en mindre del af skattelettelserne svarende til forbrugsvirkningen af skatteforhøjelserne. Konkret kan vi støtte den forhøjelse af 3 pct.-fradraget, som regeringen foreslår. Denne forhøjelse har en helt rigtig fordelingsvirkning.

Vi kan også støtte det skatteefterslag for lavindkomstfamilier, som Socialdemokratiet foreslår. Vi har lidt vanskeligt ved at se, hvordan ordningen skal administreres, men det har forslagsstillerne vel gjort sig nogle tanker om, og hvis vi kan finde en administrerbar løsning, vil det løse et vigtigt problem for mange vanskeligt stillede mennesker.

Endelig vil vi gerne være med til at lette momsens på mad, eventuelt for udvalgte grupper af fødevarer. Det er en gammel SF-tanke, og det ville være glædeligt, hvis der nu kunne skabes flertal for at virkeliggøre den.

Derimod kan vi ikke støtte de foreslåede fjerntelser eller reduktioner af 6 pct.-skatten. I den foreslåede sammenhæng vil disse ændringer virke helt skævt.

Vi kan heller ikke støtte den ophævelse af dobbeltbeskatningen, som regeringen foreslår. Det ville medføre nye spekulationsmuligheder. Tidligere har hovedaktionærer søgt at få mest muligt af indkomsten udbetalt som løn. Nu bliver det stik modsat: for fremtiden vil vi se meget små direktørlønninger i denne type virksomheder, fordi det vil blive mere attraktivt at få indkomsten udbetalt som aktieudbytte.

Endelig kan vi ikke støtte nedsættelsen af virksomhedsskatten. Vi erkender, at nedsættelsen ville ophæve en diskrimination mellem virksomheder organiseret som selskaber og personligt ejede virksomheder, men til gengæld opstår der nye skævheder i forhold til arbejdsindkomster og i forhold til andre typer kapitalafkast med deraf følgende spekulationsmuligheder. Dette eksempel viser, hvor farligt det er at gennemføre en skattereform stykkevis.

I stedet for disse skattelettelser foreslår vi provenuet brugt til en kraftig indsats til bekæmpelse af arbejdsløsheden, især i form af en kraftigt forøget uddannelsesindsats. Det fremgår af dagspressen, at regeringen også har planer i denne retning, men forlanger dem finansieret ved beskæringer af dagpenge og uddannelsesstøtte. Vi finder det socialt rigtigere at finansiere dem ved at unnlade skatteforhøjelser til millionærer.

Det resterende provenu foreslår vi anvendt til at reducere underskuddet på statsbudgettet. Den måde, skatterne kræves op på, og den måde, provenuet anvendes på, kræver en vis overfinansiering, for at det hele hænger økonomisk sammen.

Den samme betragtning kan man se at Socialdemokratiet har gjort, mens de større økonomiske sammenhænge åbenbart ikke interesserer regeringen. Mens der således er stor uenighed mellem SF og regeringen på udgiftssiden, er der et betydeligt sammenfald på indtægtssiden. Vi vil gerne bidrage til at skaffe de 9,6 mia.kr., som regeringen foreslår, hvilket også fremgår af vore forslag, lovforslag nr. L 27, 28, 29, 31 og 32, som er til førstebehandling i dag. Også hvad angår den konkrete udformning af stramningerne, er der et betydeligt sammenfald mellem såvel vores som regeringens og Socialdemokratiets forslag.

Vedrørende lovforslag nr. L 3 har jeg allerede omtalt vores holdning til 6 pct.-skatten, virksomhedsskatten og 3 pct.-fradraget. Lovforslaget indeholder imidlertid en lang række andre elementer.

Formueskatteefterslaget foreslås sænket. Det går vi imod; vi vil hellere have loftet helt fjernet, som Socialdemokratiet foreslår i beslutningsforslag nr. B 2.

Anpartsreglerne foreslås strammet, så favoriseringen af investeringer i skibe ophæves. Det er vi principielt sympatisk indstillet over for,